

Tinning (VS):

Det synes ude i byen, at det at kysse en ryger svarer til at slikke et halvbeskidt askebæger. Det skal jeg ikke gøre mig klog på. Jeg har aldrig slikket et halvbeskidt askebæger.

Det, som er det afgørende, er selvfølgelig, om man vil det ene eller det andet, eller om man vil begge dele. Det er dog under alle omstændigheder en frivillig sag. Egentlig er denne sag uhyre enkel: skal det nu være frivilligt, eller skal det ikke være frivilligt, om man vil hive røg ned i lungerne igennem en hvid pind eller en brun pind eller en pipe eller hvad det kan være? Det siger sig selv, som fru Bente Nielsen fra partiet Venstre har udtrykt det, at vi må have lige ret for rygere og ikkerygere til at beslutte, om de vil ryge eller ej. Sådan. Så enkel er sagen.

Jeg mener egentlig også, at sagens enkelhed fremgår af, at selv Det Radikale Venstre i denne sag har måttet opgive at finde et standpunkt, der ligger lidt til den ene side og lidt til den anden side. Man er nødt til at træffe valget helt klart. Enten stiller man sig på den side, hvor de folk er, som siger: vi vil ikke tvinges til passiv rygning – eller også gør man det ikke. Der er ikke nogen mellemvej. Så enkelt er det egentlig. Uanset om vi diskuterer passiv rygning, slikning af askebægre eller kysning af rygere, er det, som fru Aase Olesen har sagt, meget let at træffe de sunde valg.

Vi vil derfor gå ind i udvalgsarbejdet med en meget positiv grundholdning.

(Kort bemærkning).

Taanquist (S):

Jeg synes, nogle af de påstande, der kommer, er løse. Her tænker jeg især på fru Lis Aaltonens.

Jeg vil godt have præciseret en lille smule, hvad det er, der går så godt med den nuværende frivillige indsats, for jeg kan ikke se, at det går så godt. Vi har jo kendt disse problemer i temmelig mange år, og jeg kan overhovedet ikke se, at vi med den frivillige indsats, der har været indtil nu, er kommet et eneste skridt videre. Tværtimod er vi vel gået tilbage.

Jeg vil godt spørge: er vores tobaksforbrug blevet mindre i de senere år? Nej, det er det ikke. Er rygemønsteret ændret til noget, der

er bedre? Nej, det kan man bestemt ikke påstå, for de, der ryger, ryger mere, end de har gjort før. Er antallet af de sundhedsskader, jeg har nævnt i min første tale, faldende? Nej, de er så absolut stigende.

Så jeg vil gerne spørge fru Lis Aaltonen: hvad er det, der går så godt med denne frivillige indsats, som vi har kendt indtil nu?

(Kort bemærkning).

Pia Kjærsgaard (FP):

Det kan være rigtigt, hvad hr. Taanquist siger. Jeg vil godt som en bibemærkning sige, at jeg faktisk ikke selv er ryger, jeg bryder mig ikke særlig meget om røg. Men jeg kunne ikke drømme om at blande mig. Hvad med de private hjem? Skal der også nogle socialdemokrater eller ligesindede ud at kontrollere, om det bliver overtrådt, at der ikke må ryges? Hvad er det, man vil med det her forslag? Det er fuldstændig absurd. Hvorfor blander man sig i det? Det er meget muligt, det er endda påvist, at det er skadeligt at ryge, men det er også skadeligt at være i et rum, hvor andre ryger. Der er også noget, der hedder passiv rygning. Men det er ikke noget, man kan lave forbud imod i Folketinget. Lad dog være med at gøre det mere besværligt at være dansker, end det er i forvejen. Der er såmænd nok af hindringer, der er nok af forbud i det her land. Vi behøver ikke at ligne Sverige eller andre forbudslande.

(Kort bemærkning).

Lis Aaltonen (KF):

Jeg har ikke sagt, som hr. Taanquist siger, at det går ufattelig godt. Jeg har sagt, at der skal oplysning og atter oplysning til. Det er nok et spørgsmål om vores grundholdning, om Socialdemokratiets og de Konservatives grundholdning, om man kan lovgive sig igennem til et forbud eller man vil gå den modsatte vej. Vi ønsker – nogle af os i hvert fald – på dette område at fortsætte det oplysende og det forebyggende arbejde, ikke lovgivning.

Ellers kan jeg tilslutte mig de bemærkninger, som fru Pia Kjærsgaard så rammende har fremført om Forbudsdanmark.

(Kort bemærkning).

Aase Olesen (RV):